

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1969-1970

14 OKTOBER 1969

WETSVOORSTEL

tot wijziging en aanvulling van artikel 1410 van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemene beschouwingen.

De commissies van openbare onderstand kunnen, bij toepassing van de wet van 10 maart 1925 en wegens hun verplichting om het hoofd te bieden aan dringende noodwendigheden of aan voorlopig ongunstige toestanden, ertoe gehouden zijn hulp te bieden aan inwoners die niet behoeftig zijn.

Onderhavig wetsvoorstel beoogt de rechten van de C. O. O. uit te breiden ten aanzien van de inwoners die sociale uitkeringen ontvangen en in een ziekenhuis zijn opgenomen op kosten van de C. O. O.

Het overdraagbaar gedeelte van het pensioen en van de sociale uitkeringen moet op drie vierde van deze uitkeringen worden gebracht, wat een wijziging van artikel 1410, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek noodzakelijk maakt.

Daarenboven gaat onze aandacht ook naar het probleem van de terugvordering door de C. O. O. van de voorschotten die zij hebben verleend aan de al of niet in een ziekenhuis opgenomen inwoners in afwachting van de inwerkingtreding der rechten op sociale uitkeringen van laatstgenoemden.

In deze veronderstelling gaat het niet om behoeftigen vermits deze personen een subjectief recht op pensioen of op een andere sociale vergoeding hebben dat nog wel niet bepaald is maar toch zeker is. De wet heeft hen trouwens de hoedanigheid van schuldeiser van deze sociale vergoedingen toegekend wegens de geest van voorzorg waarvan zij blijk hebben gegeven.

Wanneer zij een bepaald bedrag verlenen aan deze personen om hen in de gelegenheid te stellen op een fatsoenlijke wijze te blijven leven niettegenstaande het feit dat het pensioen of de sociale uitkering nog niet is toegekend, verlenen de C. O. O. geen steun aan behoeftigen; zij vullen gewoon een leemte aan in de organisatie van onze maat-

Chambre des Représentants

SESSION 1969-1970

14 OCTOBRE 1969

PROPOSITION DE LOI

modifiant et complétant l'article 1410 de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Considérations générales.

Les commissions d'assistance publique peuvent être amenées, en application de la loi du 10 mars 1925 et en raison de leur obligation de faire face aux nécessités urgentes ou aux situations provisoirement défavorables, à porter aide à des habitants non indigents.

Par la présente proposition, nous voudrions étendre les droits des C. A. P. vis-à-vis des personnes qui bénéficient de prestations sociales et qui sont hospitalisées dans une institution aux frais de la C. A. P.

La partie des pensions et allocations sociales qui peut être cédée doit être portée aux trois quarts de celles-ci, ce qui suppose une modification de l'article 1410, § 3, du Code judiciaire.

Notre attention s'est, en outre, portée sur le problème de la récupération par les C. A. P. des avances consenties aux habitants, hospitalisés ou non, dans l'attente de l'entrée en vigueur de leurs droits aux prestations sociales.

Dans cette hypothèse, il ne s'agit pas d'indigents, puisque ces personnes ont un droit subjectif, certes non encore déterminé mais néanmoins certain, à leur pension ou à une autre allocation sociale. La loi leur a d'ailleurs reconnu la qualité de créanciers de ces prestations sociales en raison de l'esprit de prévoyance dont ils ont fait preuve.

Lorsqu'elles octroient une certaine somme à ces personnes afin de leur permettre de continuer à vivre décemment, nonobstant le fait que la pension ou l'allocation sociale n'est pas encore attribuée, les commissions d'assistance publique n'accordent pas un secours à des indigents; elles comblent purement et simplement une lacune dans l'orga-

schappij en dit is zeker een gedeelte van hun sociale rol vermits zij de functie van de instellingen van de sociale zekerheid moeten aanvullen en derhalve moeten trachten de meer speciale problemen op te lossen die niet door de nationale solidariteit kunnen worden opgelost.

Het is bijgevolg niet logisch dat op het verzoek van de C. O. O. tot terugvordering van het als voorschot verleende bedrag de begunstigde van dit voorschot het beginsel van de onafstaanbaarheid en van de onoverdraagbaarheid van de sociale uitkeringen kan invoeren.

Aldus wordt dit beginsel inderdaad afgewend van zijn doel dat bestaat in het waarborgen van een behoorlijk levenspeil aan alle inwoners door hen te beschermen zowel tegen hun schuldeisers als tegen de ongelegen verbintenissen die zij zouden kunnen aangaan.

Bij het verlenen van een voorschot beantwoordt de C. O. O. aan hetzelfde doel: zij waarborgt het behoud van een behoorlijk levenspeil waarop de begunstigde trouwens recht heeft wegens de geest van voorzorg waarvan hij blijk heeft gegeven.

Het beginsel van de onafstaanbaarheid en van de onoverdraagbaarheid van de sociale uitkeringen mag niet van zijn doel worden afgewend zonder een verrijking zonder oorzaken van de begunstigde tot gevolg te hebben.

Het Gerechtelijk Wetboek heeft dit gevaar ingezien vermits hij de verspreide bepalingen heeft veralgemeend, die reeds vroeger de onaangepaste toepassing wilden voorkomen van een sociaal beginsel waaraan de C. O. O. het grootste belang hecht, zij het maar wegens het feit dat het hen logischerwijze vrijstelt van tussenkomst in talrijke gevallen.

Ontleding van de artikelen.

Artikel 1.

Artikel 1410, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat twee derde van het pensioen en van de sociale uitkeringen van de personen die in een ziekenhuis worden opgenomen op kosten van de C. O. O. aan deze instellingen kunnen overgedragen worden.

Er wordt voorgesteld deze bepaling in overeenstemming te brengen met deze van artikel 71 van het koninklijk besluit van 21 december 1967 houdende algemeen reglement van het stelsel van de rust- en overlevingspensioenen van de werknemers.

Het overdraagbaar bedrag moet dus op drie vierde van het pensioen worden gebracht.

Met het oog op de eenvormigheid is het aangewezen dit beginsel uit te breiden tot alle sociale uitkeringen.

Art. 2.

Indien een C. O. O. een voorschot verleent op een pensioen of op een sociale uitkering moet men aanvaarden dat de begunstigde geen recht heeft op het door de C. O. O. verleende voorschot en op het overeenstemmend bedrag van het pensioen of van de sociale uitkering.

Het is onlogisch dat de C. O. O. bij het terugvorderen van deze voorschotten niet over dezelfde rechten beschikt als de andere instellingen die sociale vergoedingen uitbetalen.

Er zij opgemerkt dat het koninklijk besluit van 10 maart 1965 houdende de regeling van afstand en beslag op de vergoedingen verschuldigd aan de slachtoffers van beroepsziekten of aan hun rechthebbenden, dat getroffen

nisatie van onze samenleving, en c'est bien là une partie de leur rôle social, puisqu'elles doivent remplir une fonction complémentaire à celle des organismes relevant de la sécurité sociale et, dès lors, essayer de résoudre les problèmes plus particuliers qui ne peuvent être résolus par la solidarité nationale.

Il n'est, dès lors, pas conforme à la logique qu'à la requête tendant à la récupération de la somme octroyée à titre provisionnel par la C. A. P., le bénéficiaire de cette avance puisse opposer le principe de l'incessibilité et de l'insaisissabilité des prestations sociales.

En effet, ce principe est ainsi détourné de son but, qui est de garantir un niveau de vie décent à tous les habitants en les protégeant tant contre leurs créanciers que contre les engagements inopportuns qu'ils pourraient conclure.

Or, la C. A. P. en octroyant une avance, répond au même objectif: elle garantit le maintien d'un niveau de vie décent, auquel le bénéficiaire a d'ailleurs droit en raison de l'esprit de prévoyance dont il a témoigné.

Le principe de l'incessibilité et de l'insaisissabilité des prestations sociales ne peut être détourné de ses fins sans entraîner un enrichissement sans cause du bénéficiaire.

Le Code judiciaire tient compte de ce danger, puisqu'il a généralisé les dispositions éparées qui, antérieurement déjà, visaient à prévenir une application inadéquate d'un principe social auquel les commissions d'assistance publique attachent la plus grande importance, ne serait-ce qu'en raison du fait qu'il les dispense logiquement, en de nombreux cas, de toute intervention.

Analyse des articles.

Article premier.

L'article 1410, § 3, du Code judiciaire prévoit que les deux tiers des pensions et allocations sociales auxquelles peuvent prétendre les personnes hospitalisées aux frais des C. A. P., peuvent être cédés à ces institutions.

Il est proposé de mettre cette disposition en concordance avec celle de l'article 71 de l'arrêté royal du 21 décembre 1967 portant règlement général du régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

Le montant cessible doit donc être porté aux trois quarts de la pension.

Dans un but d'uniformisation, il convient d'étendre ce principe à toutes les allocations sociales.

Art. 2.

Il faut bien admettre que lorsque la C. A. P. octroie une pension ou une allocation sociale, le bénéficiaire n'a pas droit à l'avance octroyée par la C. A. P. et au montant correspondant de la pension ou de l'allocation sociale.

Il est illogique que les privilèges reconnus, en cas de paiement indû, aux autres organismes payeurs des allocations sociales, ne le soient pas aux C. A. P. quant à la récupération de cette avance.

Il y a lieu de noter que l'arrêté royal du 10 mars 1965 réglant la cessibilité et la saisissabilité des indemnités dues aux victimes de maladies professionnelles ou à leurs ayants droit et pris en exécution de l'article 39 de la loi du 24 dé-

werd in uitvoering van artikel 39 van de wet van 24 december 1963 betreffende de schadeloosstelling voor en de voorkoming van de beroepsziekten, het de C. O. O. evenals de andere verzekeringsinstellingen die belast zijn met de uitvoering van de wetgeving op de sociale zekerheid mogelijk maakt bij het vereffenen van de vergoedingen door het Fonds voor de beroepsziekten de als voorschot uitgekeerde bedragen terug te vorderen.

De terugvordering kan gebeuren door beslag of door afstand. Het is geenszins gerechtvaardigd aan de C. O. O. de mogelijkheden te weigeren die door artikel 1410, § 4, worden verleend aan andere instellingen die sociale uitkeringen betalen.

Voor gelijke toestanden moeten gelijke rechten bestaan. Daarom stellen wij voor artikel 1410 aan te vullen met een vijfde paragraaf die het de C. O. O. zou mogelijk maken het bedrag van de verleende voorschotten rechtstreeks terug te vorderen bij de instellingen die de sociale uitkeringen betalen.

cembre 1963 relative à la répartition des dommages résultant des maladies professionnelles et à la prévention de celle-ci permet actuellement aux C. A. P., comme aux autres organismes d'assurance chargés de l'exécution de la législation sur la sécurité sociale, de recouvrer, lors de la liquidation des indemnités par le Fonds des maladies professionnelles, les sommes allouées à titre provisionnel.

La récupération peut se faire par saisie ou par cession. Il ne se justifie nullement de refuser aux C. A. P. les possibilités prévues à l'article 1410, § 4, en faveur des autres organismes payeurs d'allocations sociales.

A situations égales, droits égaux. C'est pourquoi nous proposons d'ajouter à l'article 1410, un § 5 qui permettrait aux C. A. P. de récupérer, directement auprès des organismes payeurs des prestations sociales, le montant des avances consenties.

L. VERHENNE.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 1410 § 3, van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd als volgt :

« In afwijking van § 1 kan *drie vierde* van het pensioen en van de sociale uitkeringen der personen verzorgd of verpleegd op kosten van de commissies van openbare onderstand en van het speciaal onderstandsfonds, aan die instellingen worden overgedragen ».

Art. 2.

Artikel 1410 van dezelfde wet wordt aangevuld met een vijfde paragraaf luidend als volgt :

« § 5. In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2 moet de instelling, die een pensioen, rente, bijslag of vergoeding betaalt, in voormelde paragrafen bedoeld en met terugwerkende kracht verkregen, van de verschuldigde en nog niet betaalde bedragen ten gunste van de C. O. O., die voorschotten verleend heeft op deze sociale uitkeringen, het bedrag afhouden van de voorschotten in geld die werden verleend in afwachting van de uitbetaling van bedoelde uitkeringen. »

11 juni 1969.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 1410, § 3, de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire est modifié comme suit :

« Par dérogation au paragraphe premier, les *trois quarts* des pensions et allocations sociales auxquelles peuvent prétendre les personnes hospitalisées ou hébergées aux frais des commissions d'assistance publique et du fonds spécial d'assistance peuvent être cédés à ces institutions. »

Art. 2.

L'article 1410 de la même loi est complété par un § 5, libellé comme suit :

« § 5. Par dérogation aux dispositions des §§ 1 et 2, l'organisme payeur d'une pension, rente, allocation ou indemnité prévue aux paragraphes précités et obtenus avec effet rétroactif doit, au profit de la C. A. P. ayant consenti des avances sur ces allocations sociales, déduire de l'ensemble des sommes dues et non encore payées le montant des avances en espèces fournies dans l'attente du versement desdites allocations. »

11 juin 1969.

L. VERHENNE,
R. HICQUET,
J. PEDE.